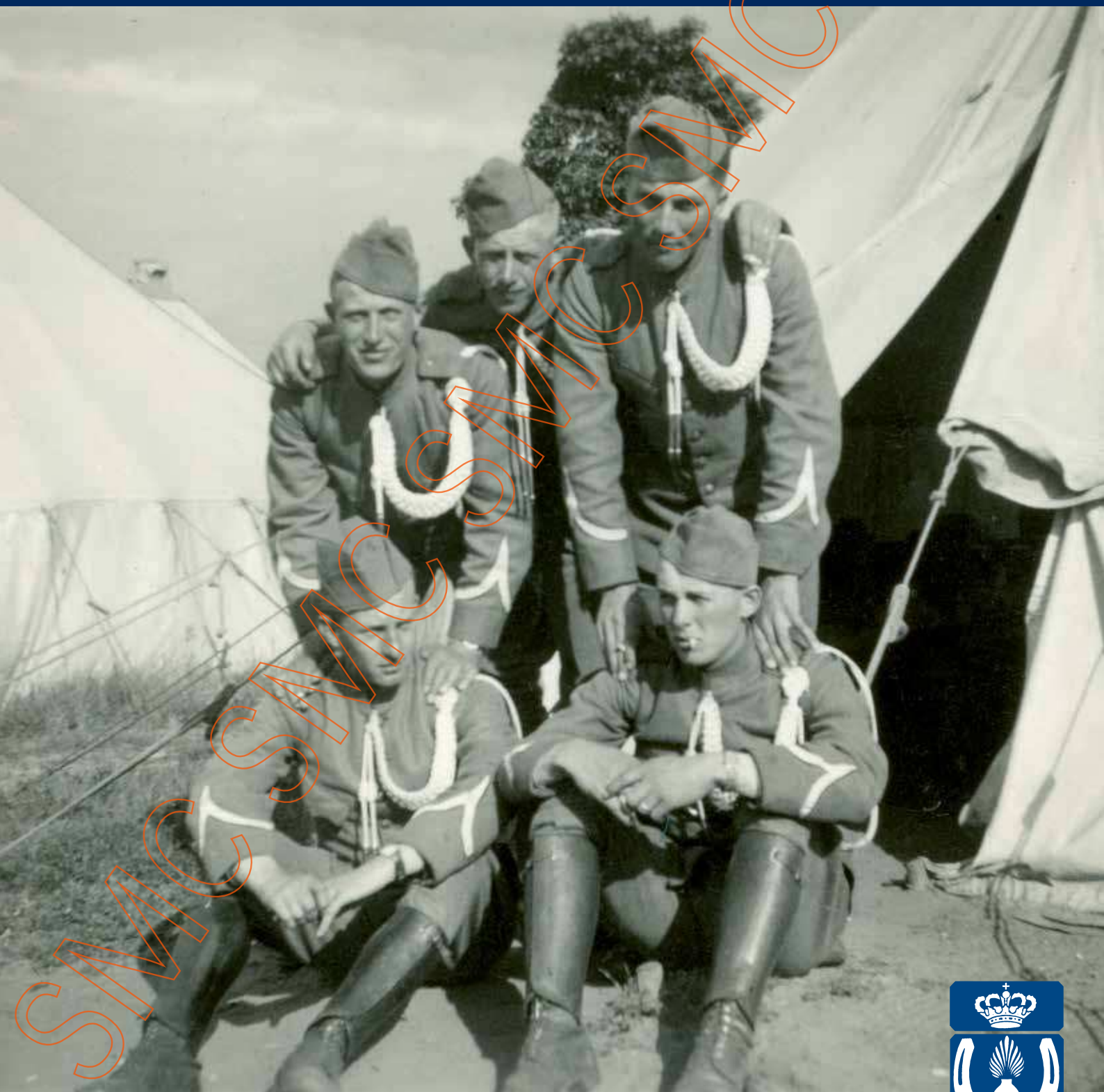

Tijdschrift voor en door (oud-)marechaussees

Marechaussee Contact

2

2016

Marechaussee Contact 17e jaargang | nummer 2 april 2016

Marechaussee Contact is een uitgave van de Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks. Het wordt verspreid onder de begunstigers van deze stichting. De realisatie is in handen van de commissie Redactie MC en voorlichting.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dient de bron en in voorkomend geval de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Jan Gaasbeek
Willem Geense
Frans Meijer
Werner van Pruissen
Jack Vlaming
Henk Westland

Contact

Weeshuiswal 9, 4116 BR Buren
t.a.v. Marion Broekhuizen-Klijnhout
0344-571256
redactie@marechausseecontact.nl

Vormgeving

Content Innovators BV, Alphen aan den Rijn

Druk

Ten Brink BV, Meppel

Wijzigen van adresgegevens

Zie pagina SMC-informatie bij Begunstigers-administratie

Kopij volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie. De deadline voor het inzenden van de kopij voor de volgende uitgave is 27 mei 2016.

3	Observaties
4	Nestelpennen Actuele berichten over de KMar
6	Agenda Activiteiten voor en door oud-marechaussees
8	Reservisten ICESR 2015 Uitreiking officierskruizen 2015
10	Veteranen Veteranendag KMar in de startblokken
12	1940-1945 Judenbegünstigung
14	Beroeps Halt Marechaussee
16	Dienstplichtigen Muzikaal avontuur in Canada
19	Geschiedenis België, Limburg en de KMar (1814-1848)
20	Oorlogsdagboeken van vader en zoon Stolk deel 1
22	SMC-allerei
26	Personalia
27	SMC-informatie

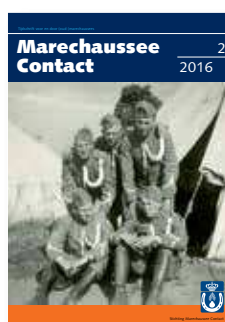

Foto omslag:

Mobilisatie 1939 | Korporaals der Politietroepen:

Gerrit Klein Ikkink (staand midden),

Henk Sevinga (staand rechts),

Gerard Jofriet (zittend links), andere twee onbekend

Op 22 maart werden we geconfronteerd met de aanslagen in Brussel. Deze aanslagen laten nog eens zien hoe kwetsbaar onze samenleving is, maar ook hoe goed we het met elkaar hebben als dit soort terroristische acties niet plaatsvinden. Triest dat vaak het geloof als motivatie dient voor dit soort wandaden. Triest dat mensen elkaars overtuiging niet kunnen respecteren en niet in vrede naast elkaar kunnen leven. De geschiedenis laat helaas zien dat ook wij er vele jaren over hebben moeten doen om wel tot een dergelijke tolerantie te kunnen komen. En hoe bestendig is die tolerantie? Wij denken in deze dagen niet alleen aan de gevallen slachtoffers en hun familie. Onze gedachten zijn nadrukkelijk ook bij onze collega's. Zij staan samen met de collega's van de andere politie- en veiligheidsdiensten voor de zware taak onze veiligheid te garanderen. Wij wensen hen en hun achterban ook vanaf deze plaats heel veel sterkte en wijsheid toe. Tevens hopen wij dat onze politici hen zullen steunen, zowel met de benodigde middelen als met hun opstelling tijdens de ongetwijfeld nog vele te voeren debatten!

Dit nummer van Marechaussee Contact zal eind april bij u op de deurmat zijn gevallen. Langs deze weg wil ik mede namens het bestuur van onze stichting alle begunstigers die een Koninklijke Onderscheiding hebben ontvangen van harte feliciteren met deze zeer eervolle erkenning. Ik wens hen een heel fijne dag toe en hoop dat zij met hun dierbaren nog lang op deze heugelijke gebeurtenis mogen terugzien.

We herdenken op 4 mei onze gevallen. Het bestuur van SMC zal net als in voorgaande jaren bij vele plechtigheden aanwezig zijn en u aldaar vertegenwoordigen.

Op 7 april is tijdens een zeer geanimeerde bijeenkomst door de Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee de door de heer Jos Smeets geschreven brochure nummer 47 'België, Limburg en de Koninklijke Marechaussee (1814-1848)' uitgereikt. Jos Smeets heeft voor het schrijven van deze brochure gebruik gemaakt van de in het museum aanwezige dagboeken van de Compagnie Limburg. Hij beschrijft een zeer turbulente periode in onze geschiedenis. De opstand van 1830, de afscheiding van Limburg, de presentie van de KMar alleen nog in Maastricht, de terugkeer van het Wapen in deze provincie, etc. Een brochure die zeker gelezen moet worden. Op de website van ons museum kunt u meer informatie vinden over deze brochure en het bestellen ervan.

Ons blad hebben we dit jaar in een meer modern jasje gestoken. Velen van u hebben ons daar hun waardering over uitgesproken. Dank daarvoor!

We hebben weer een redacteur voor de rubriek dienstplichtigen. Werner van Pruissen (lichting 79-1) heeft zich bereid verklaard deze taak te gaan vervullen. Wij zijn daar als redactie en bestuur heel blij mee. Een groot deel van onze achterban heeft immers ooit de dienstplicht bij het Wapen vervuld. Wij zouden hen en hun ruim 33.000 dienstmakkers tekort doen als we in ons blad niet in elk nummer artikelen over hun belevenissen zouden publiceren. Hij heeft inmid-

‘Zware taak voor onze KMar-collega's, onze gedachten zijn bij hen!’

dels al de daad bij het woord gevoegd en een eerste bijdrage voor ons blad geleverd. Zijn voorganger Hardy Damen heeft nog voor dit nummer een artikel geschreven. Hij laat een van onze begunstigers aan het woord die na zijn diensttijd in Canada deel uit heeft gemaakt van het muziekkorps van de Royal Canadian Mounted Police.

De rubriek beroeps zal voortaan worden verzorgd door Jan Gaasbeek. Ook hij is deze maand lid geworden van onze redactie. Langs deze weg ook voor hem een warm welkom. Van zijn hand is het in dit nummer gepubliceerde interview met Marten Hop. Samen staan ze stil bij de gebeurtenissen in de nacht van 25 op 26 januari 1966. Het artikel is een verdieping van de daaromtrent in het Gulden Boek opgenomen pagina.

Tenslotte wil ik u nog wijzen op het artikel over het onlangs te Melun (Frankrijk) heropende museum van de Franse Gendarmerie. Wij zijn met onze geschiedenis nauw met de Gendarmerie verbonden, veel van de expositie zal dan ook voor ons herkenbaar zijn. Melun ligt vlakbij Parijs, misschien een tip voor de komende vakantieperiode?

Ik wens u veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Mensensmokkel voorkomen

Leden van de brigade KMar Brabant Zuid hebben op 10 maart op Eindhoven Airport vier Somaliërs aangehouden op verdenking van mensensmokkel. Daarnaast werd een 52-jarige Somalische man aangehouden op verdenking van identiteitsfraude.

Marechaussees op de luchthaven controleerden het vijftal in de vertrekhal. De groep was van plan om naar Malta te reizen. Een van de mannen toonde bij de controle een Noors paspoort dat niet van hem was. Hij is aangehouden voor identiteitsfraude. Omdat het vermoeden bestond dat er sprake was van mensensmokkel zijn de anderen, drie mannen en één vrouw, in de leeftijd van 21 en 22 jaar, aangehouden op verdenking van mensensmokkel. De Koninklijke Marechaussee doet verder onderzoek.

17 Afghanen aangetroffen in vrachtwagen

De Koninklijke Marechaussee heeft, ondersteund door militairen van de Koninklijke Landmacht op 3 maart in Hoek van Holland zeventien vreemdelingen, waaronder zes kinderen, gevonden die zich hadden verstopt in een vrachtwagen. De 50-jarige Duitse vrachtwagenchauffeur is aangehouden op verdenking van mensensmokkel.

Tijdens de uitreiscontrole van de ferry naar Harwich controleerden marechaussees een Duitse vrachtwagen. Bij het openen van de laadruimte werd in eerste instantie niets ontdekt. Militairen van de Landmacht klommen in de vrachtauto voor verder onderzoek.

Achterin stuitten zij op de vreemdelingen. Deze vreemdelingen hebben de Afghaanse nationaliteit. De kinderen variëren in de leeftijd van 4 tot 13 jaar, de vier vrouwen zijn tussen de 27 en 51 jaar oud en zeven mannen tussen de 24 en 45 jaar. De Afghanen hebben asiel aangevraagd. De Koninklijke Marechaussee stelt verder onderzoek in. De chauffeur is in verzekering gesteld.

Op hetzelfde haven terrein hebben marechaussees die ochtend in een trailer drie Albanezen aangetroffen. Vermoedelijk zijn de mannen de vrachtwagen ingeklimmen door het dekzeil te vernielen. De Albanezen in de leeftijd van 20 en 25 jaar zijn aangehouden en ingesloten.

MTV langs A67

Leden van de Brigade KMar Brabant Noord / Limburg Noord hebben op 18 maart tijdens een controle Mobiel Toezicht Veiligheid (MTV) langs de A67 (Venlo) twee mannen aangehouden op verdenking van mensensmokkel. Aanvankelijk was alleen de 44-jarige bestuurder verdacht. Verder onderzoek wees uit dat de 32-jarige bijrijder ook een rol had in de smokkel.

Marechaussees hielden een voertuig, voorzien van Frans kenteken, tegen middernacht staande voor controle. De bestuurder overhandigde hierop een geldig identiteitsbewijs. De bijrijder en de 27-jarige passagier konden geen geldig document overleggen. Na onderzoek bleken zij allebei geen legaal verblijf te hebben in Frankrijk. Ook gaven de

inzittenden tegenstrijdige verklaringen op. Omdat het vermoeden bestond dat er sprake was van mensensmokkel, is de bestuurder aangehouden. Uit onderzoek bleek dat de bijrijder een andere rol heeft gespeeld dan aanvankelijk werd gedacht. Hierop is ook hij aangehouden op verdenking van mensensmokkel. De twee verdachten zijn in verzekering gesteld.

De Koninklijke Marechaussee voert sinds een half jaar intensievere controles MTV uit om illegale migratie en criminaliteit zoals mensensmokkel en fraude met documenten tegen te gaan. De controles vinden steekproefsgewijs en op basis van informatie plaats. De informatie krijgt de Marechaussee van diensten in binnen- en buitenland.

Extra veiligheidsmaatregelen

In Nederland worden uit voorzorg extra maatregelen genomen naar aanleiding van de aanslagen dinsdagochtend in Brussel. Dit heeft de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) woensdag bekendgemaakt.

De NCTV volgt de situatie naar aanleiding van de aanslagen in Brussel op de voet. Voorsnog is er geen reden om het dreigingsniveau in Nederland aan te passen', aldus de NCTV. De extra maatregelen betekenen extra patrouilles door de

Koninklijke Marechaussee op Schiphol, Rotterdam en Eindhoven, verscherpte grens-

controles aan de zuidgrens en een intensivering van toezicht van politie op sta-

tions in de vier grote steden plus Roosendaal, Maastricht en Arnhem vanwege internationale treinen die daar langskomen.

Naar aanleiding van de aanslagen in Brussel, draagt de Marechaussee lange wapens. Deze zwaardere bewapening is een voorzorgsmaatregel en is alleen ingezet op de plekken waar de Marechaussee al beveiligd: de ministeries, het Binnenhof en Joodse instellingen in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Zodra het kan, wordt de maatregel weer afgebouwd.

Actie op Bonaire International Airport

De Koninklijke Marechaussee heeft op zaterdag 19 maart op Bonaire International Airport een handhavingsactie gehouden. Bij de actie werd samengewerkt met de Douane Caribisch Nederland, het Openbaar Ministerie Caribisch Nederland, het Korps Politie Caribisch Nederland, de Immigratie- en Naturalisatiedienst Caribisch Nederland en Bonaire International Airport. De handhavingsactie vond plaats tussen 14.00 en 22.00 uur op en rond de luchthaven. Doel van de actie is het vergroten van de veiligheid op en rondom de luchthaven.

Alle handhavingspartners hebben tijdens deze actiedag controles uitgevoerd in zowel het passagiers- als het goederenproces op airside en landside. Daarbij is gekeken naar de beveiliging van de burgerluchtvaart, waaronder de toegangscontrole en het gebruik van toegangspassen

van Bonaire Internationale Airport. Ook werd er gecontroleerd op in-, door- en uitvoer van goederen zoals bagage en luchtvracht.

Bij de actie werden ongeveer 40 medewerkers ingezet. Bijzonderheden: tien motorvoertuigen bleken niet verzekerd, acht bestuurders onder wie een 16-jarige jon-

gen bleken geen rijbewijs te hebben, in drie gevallen had een voertuig geen kentekenplaat, drie keer was sprake van defecte verlichting en eenmaal miste een voertuig een buitenspiegel. In alle gevallen hebben de bestuurders een schikkingsvoorstel (boete) gekregen.

Daarnaast werd een op een

vuurwapen lijkende aansteker in beslag genomen bij een man, een inwoner van Bonaire. Hij had het wapen in het portier van zijn auto liggen. De aansteker is in beslag genomen. Tenslotte werd een man uit Peru gecontroleerd met een verlopen sedula (werkvergunning). Hij moet zich melden bij de IND.

25 mei 2016

SMC-contactmiddag te Badhoevedorp

Ter herinnering

De jaarlijkse contactmiddag 'Badhoevedorp' wordt op woensdag 25 mei 2016 gehouden. Uiteraard zijn ook de partners welkom.

Locatie

Koningin Máximakazerne | Sloterweg 400 | 1171 VK Badhoevedorp.

Kosten

De kosten voor deze contactmiddag zijn:

SMC-begunstigers met partner € 12,50 per persoon;

Niet-SMC-begunstigers met partner € 25,00 per persoon.

Informatie

Marechaussee Contact 2016-1, februari, pagina 7 | www.marechausseecontact.nl.

Contact: Roel Gras | roelgras@hetnet.nl | 035-5258313.

1 juni 2015

Reünie beroepslichting 1966-1 te Apeldoorn

Informatie

Vijftig jaar na het begin van hun marechaussee-loopbaan komen de leden van deze lichting voor een reünie bij elkaar.

Datum: woensdag 1 juni 2016.

Locatie: Koning Willem III-kazerne | Apeldoorn.

Contact: Ton Schipper | 0165-545719 | ton.schipper@kpnmail.nl.

23 juni 2015

SMC-reünie en herdenking te Arnhem

Ter herinnering

De jaarlijkse reünie/herdenking van 'Indiëgangers Boerma-Plaizier-MP III' zal dit jaar worden gehouden op donderdag 23 juni 2016. Deze reünie is bestemd voor allen die gediend hebben in het voormalig Nederlands-Indië, Nieuw-Guinea, Korea en Engeland bij het Korps Militaire Politie en/of de Koninklijke Marechaussee, dan wel bij het Korps Politietroepen. Uiteraard zijn ook de partners welkom.

Locatie

Landgoed Bronbeek | Congres en Reüniecentrum Kumpulan | Velperweg 147
6824 MB Arnhem.

Kosten

De kosten voor deelname zijn:

SMC-begunstigers met partner € 10,00 per persoon;

Niet-SMC-begunstigers met partner € 20,00 per persoon.

Informatie

Marechaussee Contact 2016-1, februari, pagina 6 | www.marechausseecontact.nl.

Contact: Roel Gras | roelgras@hetnet.nl | 035-5258313.

24 augustus 2016

Reünie beroepslichting 1961-4 te Apeldoorn

Informatie

De reünie van deze lichting gaat definitief door. Vrijwel alle gezochte collega's zijn gevonden.

Datum: 24 augustus 2016.

Locatie: Koning Willem III-kazerne | Apeldoorn.

Contact: vdbroeck@caiway.nl.

7 september 2016

Reünie beroepslichting 1976-5 te Apeldoorn

Extra informatie

In verband met activiteiten op de Koning Willem III-kazerne is deze reünie verplaatst van vrijdag 9 september 2016 naar woensdag 7 september 2016.

Contact: boonepeter@outlook.com.

5 oktober 2016

Reünie dienstplichtige lichting 1955-4 te Apeldoorn

Informatie

De eerste dienstplichtigenreünie in 2016 is inmiddels bekend!

De lichting 1955-4 komt dit jaar voor de vijftiende keer bij elkaar.

Datum: 5 oktober 2016.

Locatie: Koning Willem III-kazerne | Apeldoorn.

Contact: Cees de Steur | 070-3271138 | ceesentinydesteur@ziggo.nl.

13 en 14 oktober 2016

Reünie Pantserwagenpeloton Zuid-Holland te Buren en Wassenaar

Zoals beloofd

In het februari-nummer is aangekondigd dat in dit aprilnummer gedetailleerde informatie over de reünie van het Pantserwagenpeloton zal worden gegeven, belofte maakt schuld!

Voorlopig programma

Dag 1: 13 oktober 2016 | Locatie: Dependance van het Marechausseemuseum | Buren.

10.00 - 10.30 uur aankomst en ontvangst | 10.30 uur opening door de organisator | 10.50 uur vertoning DVD | 11.45 - 12.30 uur onderling bijpraten | 12.30 - 13.50 uur lunch

13.15 - 16.00 uur bij- en napraten | eventueel bezoek aan het museum.

Dag 2: 14 oktober 2016 | Locatie: Maaldrift | Wassenaar.

10.00 - 10.30 uur aankomst en ontvangst | 10.30 - 13.00 uur tekst en uitleg over het huidige pantserwagenpeloton en bezichtigen van de materialen van het pantserpeloton
gelegenheid een ritje met een pantserwagen te maken onder deskundige begeleiding
13.00 uur einde van de tweedaagse reünie | eventueel lunchen voor eigen rekening.

Contact: H.J. de Vries | Over 32, 3232 GN Brielle | 0181-412212 | 06-42720509 | vrieout@outlook.com. ►

Vervolg van pagina 7

Oproep voor reünie beroepslichting 1973-4

Informatie

Deze lichting kwam al driekeer voor een reünie bij elkaar. Willem Rengelink denkt met plezier terug aan deze ontmoetingen en heeft het initiatief genomen om weer bij elkaar te komen. Het is zijn bedoeling om dat in 2018 te doen, het jaar waarin het 45 jaar geleden zal zijn dat men opkwam. Hoewel het nog vroeg is, wil hij nu al adres-, telefoon- en e-mailinformatie zoeken. De ervaring leert dat het veel tijd kost om een actueel bestand te maken, vandaar! Dus van 1973-4 beroeps geweest, geef dan uw gegevens door. Drie collega's hebben zich al gemeld!

Contact: Willem Rengelink | 06-23511466 | jwrengelink@icloud.com.

Wekelijks plaatst SMC oproepen en actuele informatie over reünies in haar zondagse e-mailnieuwsbrief! Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Geef uw e-mailadres door aan redactie@marechausseecontact.nl!

Uitreiking officierskruizen - december 2015

Zeer oud! Buiten de andere decorandi is speciale aandacht voor reservisten met 35 jaar trouwe dienst toch op z'n plaats. Het zeer oud slaat dan ook niet alleen op de van rijkswege verstrekte jenever. Dat dit voor hen een bijzonder moment was, blijkt uit het volgende.

In 1978 meldden zich in kamp Waterloo vier burgers: André Peperkoorn, Wytse van der Meulen, Bas Roorda en Laurens van der Veen. Blijkbaar liep dat bezoek goed af, assessment had zijn intrede gedaan in Nederland. Het jaar 1979, vanaf de dienstplichtige lichting 1979-1 en verder was een uitstekend jaar. Ook voor de ARO en de kaderklas (onderofficieren) lichting lag een zonnige toekomst in het verschiet. ARO - nee, geen familie van een papegaaiensoort - betekent aspirant reserveofficier. Ongetwijfeld een militaire code om headhunters op een dwaalspoor te zetten.

De keuze van Waterloo bleek een succes want de vier ARO's hebben carrière gemaakt binnen de KMar. Van de generaal-majoor is dat duidelijk, Wytse van der Meulen is natuurlijk altijd op de achtergrond aanwezig (goede wijn heeft geen krans) en Bas Roorda kon helaas niet aanwezig zijn. De vierde heeft het na 35 jaar trouwe dienst geschopt tot cor-

V.l.n.r. Laurens van der Veen, André Peperkoorn en Wytse van der Meulen

respondent van uw blad. Natuurlijk staan reservisten altijd klaar om in te springen waar nodig en waar noodzakelijk! Bijzonder toch wel om na 35 jaar het officierskruis 'en front' te ontvangen van

de collega die destijds naast je in het gelid stond. In de praktijk staan we overigens nog steeds naast elkaar en dat is een mooie constatering.

ICESR 2015

De 'International Conference on Employer Support for the Reserves' (ICESR) is een bijeenkomst waar in internationaal verband gesproken wordt over de inzetmogelijkheden van reservisten. Deze conferentie wordt elke twee jaar gehouden en is bedoeld voor reservisten vanuit de hele wereld.

Dit jaar organiseerde Nederland voor de eerste keer de ICESR en wel van 6 tot en met 8 oktober 2015 in Rotterdam, onder projectleiding van majoor Hans van Buren (Service Centrum Employer Support Reservisten). Onze reservist bij de ICESR was wachtmeester der eerste klasse Marcel van der Linden, eind vorig jaar door het bureau reservepersoneel KMar (BRESP) gevraagd om deel te nemen in het logistieke team van de ICESR. Er kwamen 27 personen uit 17 landen: Oostenrijk, Australië, België, Canada, Singapore, Zuid-Afrika enz. Alle rangen van majoor tot generaal waren aanwezig.

Van der Lindens dienst begon op maandag 6 oktober 06.30 uur om de eerste gasten uit Singapore te verwelkomen en te vervoeren naar ons hotel op de Coolingsingel in Rotterdam. Hij was verantwoordelijk voor het vervoer van de gasten vanaf het Centraal Station Rotterdam en de luchthavens Schiphol en Rotterdam. Dit deed hij samen met Jan Koster, sergeant-majoor bij de Mariniers. Gedurende deze week verrichtten zij

Conferentiedeelnemers en logistiek team

samen hand- en spandiensten en konden zo het programma van dichtbij meemaken, zoals een bezoek aan Shell, TNO, Broekman Logistics, BAM, Rotterdam/The Hague Airport.

Eveneens was er een receptie ter gelegenheid van het congres in het stadhuis van Rotterdam. Hier spraken onder meer Erik Akerboom, secretaris-generaal van het ministerie van Defensie en Maarten Struijvenberg, wethouder van Economische Zaken in Rotterdam. Tevens werd een kleine delegatie uitgenodigd voor een hoorzitting bij de Vaste Commissie voor Defensie van de Tweede Kamer, omdat er nu vanuit de politiek veel interesse is hoe andere landen omgaan met reservisten. Het was zeer interessant en Van der Linden kon dit vanaf de publieke tribune goed volgen.

Nadat de Singapore-delegatie zaterdagochtend vroeg op Schiphol was afgezet, zat zijn dienst er na zes dagen op. Hij wil graag het team bedanken voor de fijne samenwerking en de collegialiteit: majoor Hans van Buren, luitenant ter zee der eerste klasse Ton Streefkerk, eerste luitenant Elly de Koning en sergeant-majoor Jan Koster.

Hoorzitting bij de Vaste Commissie voor Defensie van de Tweede Kamer

Veteranendag KMar in de startblokken

De zeventiende Marechaussee-veteranendag valt op vrijdag 7 oktober 2016 en vindt plaats in de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn van 09.30 tot circa 15.00 uur. Onder aansturing van majoor Robin Oost buigt de projectgroep (twaalf mannen en vrouwen) zich vanaf februari over de invulling van deze dag.

Thema

SMC vervult in de projectgroep een adviserende rol. Het themavoorstel is overgenomen: '25 JAAR GELEDEN: Joegoslavië valt uiteen'. Op 27 juni 1991 viel het Joegoslavische federale leger (JNA) Slovenië binnen dat de onafhankelijkheid had uitgeroepen. Er kwam snel een staakt-het-vuren en een waarnemersmissie van de Europese Gemeenschap, de European Community Monitoring Mission (ECMM, in 2000 omgezet naar EUMM) zag in hun witte kleding toe op de naleving. Daarna sloeg overal in voormalig Joegoslavië de vlam in de pan en vele andere missies volgden: UNPROFOR, SFOR, KFOR enz. Bij al deze missies was KMar-per-

Weinig leven, in brand geschoten gebouwen aan de hoofdweg in Sarajevo

soneel aanwezig. Er vielen ook doden onder de Nederlandse militairen

Kranslegging

Ten opzichte van vorig jaar zal het programma nauwelijks wijzigen. Het hoofddoel blijft elkaar op een plezierige wijze ontmoeten en de verhalen van vroeger en nu met elkaar delen. Er zullen enkele items over voormalig Joegoslavië worden ingebracht. De herdenking van de gevallen en overleden veteranen zal weer rond 11.15 uur zijn bij kazernepoort. De kransleg-

gers zijn de 96-jarige SMC-coryfee, eerste luitenant b.d. Marten Mobach, en de 54-jarige Joegoslavië-veteraan, oud-wachtmeester der eerste klasse Erik Paskamp. De organisatie denkt op dit moment nog volop na over de invulling van het middagprogramma. Het streven is om de tent op het square in de middag open te stellen voor de samenkomst van KMar-postactieven die geen veteraan zijn om zo ook hen een mogelijkheid te bieden om in contact te blijven met de KMar.

De hoofdweg - Snipers Alley - naar het centrum van Sarajevo in november 1992

Kerngegevens veteranen 2015

In zijn nieuwsbrief van 1 april 2016 stelde het Veteraneninstituut (Vi) in Doorn het resultaat van een enquête door Melanie Dirksen bekend. Een deel hiervan wil de redactie u niet onthouden, voor de rest kijkt op de website veteraneninstituut.nl.

Veteranenbeleid

Veteranen zijn over het algemeen tevreden over het veteranenbeleid en de dienstverlening. Het meest positief zijn zij over het herdenken van omgekomen militairen en de Nederlandse Veteranendag. Het minst positief zijn veteranen over de veteranendag van het eigen krijgsmachtdeel. Veteranen hechten het meeste belang aan nazorg voor veteranen, het herdenken van omgekomen militairen en de waardering voor veteranen. Het minste belang hechten veteranen aan de veteranendag in hun regio of gemeente.

Waardering

Veteranen voelen zich redelijk gewaardeerd. Het meest gewaardeerd voelen veteranen zich door de directe omgeving en het minst gewaardeerd door de samenleving. Een ruime meerderheid van de veteranen geeft aan dat het plaatsvinden van de Nederlandse Veteranendag (NLVD) de maatschappelijke erkenning voor veteranen bevordert. Dat is in lijn met hetgeen is gevonden onder de Nederlandse bevolking. Driekwart van de veteranen is er trots op om veteraan te zijn. Vrouwen voelen zich minder vaak veteraan dan mannen, identificeren zich daar minder mee,

maar zijn wel net zo trots op het feit dat ze veteraan zijn. Oudere veteranen zijn vaker lid van een veteranenvereniging dan jongere veteranen en nemen ook meer deel aan activiteiten die specifiek gericht zijn op veteranen.

Dienstverlening

Veteranen zijn erg tevreden over de dienstverlening van het Vi in het algemeen en van het Veteranenloket in het bijzonder. Het maandblad Checkpoint wordt het meest genoemd als dienst van het Vi waarvan men gebruikmaakt. Contact zoeken met het Veteranenloket gebeurt vooral voor een algemene dienst, zoals het aanvragen van een treinkaartje.

Invloed van de uitzending

Driekwart van de veteranen kijkt positief terug op de uitzending. Bijna de helft van de veteranen heeft geen moeite ervaren bij de overgang van de militaire wereld naar de burgermaatschappij.

Veteranen die aangeven meer moeite te hebben met de overgang zijn vaak jonge veteranen. Het lijkt erop dat het wennen aan de burgermaatschappij tijd kost. 82% van de veteranen heeft zijn of haar plek weer gevonden in de burgermaatschappij. Ook hier geldt, net als bij de overgang naar de burgermaatschappij, dat hoe jonger men is, hoe vaker men aangeeft nog niet op zijn of haar plek te zijn. Meer dan de helft van de veteranen geeft aan dat de uitzending-ervaringen een (zeer) positieve invloed op het leven hebben.

Klachten en hulpverlening

74% geeft aan geen klachten te hebben ervaren die gerelateerd zijn aan de uitzending. 12% heeft dergelijke klachten ervaren, maar nu niet meer en 14% ervaart nog steeds klachten. Als veteranen klachten (hebben) ervaren, dan is ongeveer driekwart van die klachten psychisch, een derde lichamelijk en de rest valt onder de categorie 'anders'. Met name jonge veteranen geven aan nu nog klachten te ervaren van hun uitzending. Het merendeel van de veteranen met uitzendinggerelateerde klachten zoekt hulp voor zijn of haar klachten. Vrouwen zoeken iets vaker hulp voor hun psychische klachten dan mannen. 60% van de veteranen die gebruik hebben gemaakt van professionele hulpverlening, is hier tevreden over, 14% niet. Zij die niet tevreden zijn, geven veelal aan dat zij niet worden begrepen door de hulpverlener. Hulp wordt zowel in de civiele sector gezocht als bij aan defensie gerelateerde instituten. De verhouding is ongeveer 52% civiel, 37% defensie gerelateerd en 11% beide.

Opvallendste resultaat

Het kost tijd om ervaringen uit de militaire wereld een plek te geven en verder te gaan met het leven in de burgermaatschappij. Jonge veteranen zitten nog in dit proces en daarom geven zij vaker aan dat zij moeite hebben met de overgang, nog geen plek hebben gevonden in de burgermaatschappij en rapporteren zij iets vaker dat zij momenteel nog last hebben van uitzendinggerelateerde klachten.

Aanvragen/aanmelden bij het Veteraneninstituut

Wanneer een veteraan een veteranenpas of treinkaartjes wenst, of zich wil aanmelden voor een evenement zoals de Nederlandse Veteranendag dan moet hij of zij naar de website veteraneninstituut.nl. Ook het aanmelden voor de Veteranendag KMar op 7 oktober 2016 is daar nu al mogelijk. Eerst moet eenmalig een account worden aangemaakt op 'Mijn Vi'. Bij die eenmalige registratie ontvangt u de inlogge-

gegevens (gebruikersnaam en wachtwoord) op het e-mailadres dat u hebt opgegeven. Log in met uw gebruikersnaam: registratienummer@mijn.vi. Deze inloggegevens blijven geldig en hiermee kan ook een volgende keer worden ingelogd.

Geen internet? Op werkdagen tussen 09.00 en 17.00 uur is het Veteraneninstituut te bereiken op 088-3340050.

Judenbegünstigung

Deel 27 uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Henk Sevinga, politieagent in Beilen, is een man met een goede vaderlandse instelling en handelt er behoedzaam naar. Dan komt plotseling zijn arrestatiebevel. Hij is er gelaten onder, dit moet een vergissing zijn.

Gedemobiliseerd beroepskorporaal Sevinga krijgt per 1 augustus 1940 een aanstelling als tijdelijk rijksveldwachter in Beilen en gaat in oktober naar de politieschool in Hilversum voor een spoedopleiding. In juni 1941 wordt Wijster zijn standplaats. Echter de bezetter heft de Rijksveldwacht per 1 maart 1941 op en het personeel gaat met terugwerkende kracht naar de Marechaussee. Ook komt Sevinga nog terecht bij de groep Prijsbeheersching in Hoogeveen. Ondertussen is hij in maart 1941 getrouwd met Bep van de Veen en in 1943 wordt hun dochtertje geboren.

Bij de grote politiereorganisatie van maart 1943 wordt hij aangesteld als wachtmeester der Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)' bij de groep en post Beilen. De groep Beilen is een samenvoeging van de in 1941 uitgezette marechausseebrigade Beilen en de veldwachters van de gemeente Beilen, in totaal zo'n achttien man. De groep staat onder commando van onderluitenant Huizing, oorspronkelijk afkomstig van de Rijksveldwacht. In Beilen zetelt ook de

afdelingscommandant, onderluitenant Zwerver, onder wie de groepen Beilen, Borger, Diever en Westerbork ressorteren. Henk heeft zijn positie tegenover de bezetter bepaald en verricht volgens een later opgemaakt verzetsrapport 'hoofdzakelijk individueel werkend op bescheiden schaal verzetswerk'. Hij plaatst enkele onderduikers, verstrekt zegeltjes voor persoonsbewijzen aan onderduikers, waarschuwt voor gevaar en werkt de bezetter tegen waar hij kan. Beurtelings worden marechaussees uit de noordelijke provincies gedetacheerd naar kamp Westerbork, waar ze de buitenbewaking uitvoeren en Joden begeleiden die iets buiten het kamp moeten doen. Ook Sevinga heeft in 1943 zo'n beurt, maar gebruikt deze ook om brieven van en aan Joden in het kamp door te geven. Deze verfoeide dienst is overigens in juni 1944 overgenomen door het Politiebataljon Amsterdam.

In de avond van 11 maart 1944 surveilleren Sevinga en opperwachtmeester Meijer bij het Beiler spoorstation en horen schoten vallen. Vast weer een oefening van de

Hendrik Sevinga wordt geboren op 2 september 1916 te Ermelo. Henk groeit daar op in een gereformeerd gezin met drie oudere zusters. Zijn vader en moeder werken in de landbouw. Wanneer Henk pas vier jaar oud is, overlijdt zijn moeder en twee jaar later ook zijn oudste zuster. Na zijn lagere school gaat hij werken als kantoorbediende. Voor zijn dienstplicht meldt hij zich in november 1935 in Harderwijk bij het 20e Regiment Infanterie. Hij wordt opgeleid tot onderofficier en negen maanden later gaat hij als dienstplichtig sergeant-effectief met groot verlof.

In maart 1937 verbindt Henk zich als beroepsmilitair bij het Korps Politietroepen (PT). Na een opleiding in Nieuwersluis wordt hij in juli 1937, net bevorderd tot korporaal, geplaatst bij de PT-groep Sittard. Onoplettendheid levert hem een straf van acht dagen verzuimd arrest op: 'Als bewaker van een aangehouden persoon, dezen door gebrek aan zorg, eenige tijd onder minder scherpe controle gelaten, waardoor deze persoon is ontvlucht.' Kort hierna wordt hij in maart 1938 overgeplaatst naar de PT-groep Deventer, die naast garnizoensdienst ook belast is met de bewaking van de schipbrug en spoorbrug over de IJssel. In de winter van 1938-1939 gaat Sevinga nog voor enkele maanden 'op detachement' naar Terborg in de Achterhoek.

Na afkondiging van de algemene mobilisatie op 28 augustus 1939 gaan de PT over in de oorlogsorganisatie. Sevinga wordt ingedeeld bij het PT-detachement van het 7e Grensbataljon te Schalkhaar en wordt later ingekwartierd in Colmschate, een dorp enkele kilometers ten oosten van Deventer. Daar zijn de PT belast met de bewaking en zo nodig vernieling van de spoorbrug en de verkeersbrug over het Overijssels Kanaal bij de Snipperling. In april 1940 neemt het 5e Grensbataljon de taken van het 7e over. Bij de Duitse inval op 10 mei worden om 0.500 uur bij de Snipperling de verkeersbrug opgeblazen, de spoorbrug uitgedraaid en het draaiwerk daarvan vernield. De grenstroepen trekken terug over de IJssel; de Deventer schipbrug en spoorbrug worden op tijd vernield. In de nacht van 10 op 11 mei krijgen alle troepen in de IJsselstelling het bevel om zich terug te trekken achter de Valleistelling. Hoe het korporaal Sevinga in die meidagen persoonlijk is vergaan, is niet bekend. Per 15 juli 1940 wordt hij uit militaire dienst ontslagen.

Deventer-De Worp (1938/1939), gehurkt rechts korporaal Sevinga

Wehrmacht maar dan is er geschreeuw om hulp. Circa 150 meter verderop, in het licht van een tegemoetkomende melkauto, zien ze iemand op de weg liggen met daarbij een gillende vrouw. Het is mevrouw Huizing en nu herkennen ze ook hun groepscommandant liggend in een plas bloed. Het moet een aanslag zijn geweest, want Huizing's pistooltas is nog gesloten. Sevinga rijdt met de melkauto mee om een arts en zijn postcommandant te waarschuwen. Inmiddels arriveren er Duitsers en worden mogelijke vluchtwegen afgezocht.

Hoofdwachtmeester Viëtor, voormalig chef-veldwachter in Beilen, is zeer actief met illegaal werk. Op die 11e maart kwamen vier leden van een knokploeg (KP) waaronder de legendarische Johannes Post bij hem thuis voor een actie gericht tegen Huizing. Die wordt om 20.30 uur door twee KP'ers met een smoes uit zijn huis gelokt. Dan wordt er geschoten, Huizing valt dood neer maar ook een van de KP'ers heeft een schotwond opgelopen. De vier mannen gaan er vandoor. Was dit nu een knullig uitgevoerde liquidatie of een uit de hand gelopen actie met een andere bedoeling? Huizing was pro-Duits, maar stond niet als slecht bekend. Meijer en Sevinga maken hierover proces-verbaal op. Ze onderkennen weliswaar een mogelijk politiek misdrijf, maar leggen (bewust?) de nadruk op een persoonlijke wraakneming door een onbekende dader. Viëtor duikt voorzichtigheidshalve onder. Huizing wordt in juni opgevolgd door onderluitenant Wijnja, die – hoewel lid van de NSB en de Germaansche SS – in Beilen een gematigde houding zal aannemen.

In de morgen van 28 augustus krijgt Wijnja telefonische opdracht van de Sicherheitspolizei (Sipo) uit Assen, om persoonlijk Sevinga te arresteren en hem 's middags per trein naar de Sipo in Groningen te brengen. Sevinga werkt inmiddels op het bureau van afdelingscommandant Zwerver. Wijnja informeert zijn chef en die zegt Sevinga aan dat hij gearresteerd moet worden. Met Zwerver bespreekt Wijnja nog de mogelijkheid om Sevinga te laten verdwijnen, maar Zwerver durft dit niet. Wijnja in een latere verklaring: 'Sevinga deelde mij mede, dat hij in feite eigenlijk ook wel gerust was, omdat bij nadere beschouwing deze arrestatie op

een vergissing moest berusten, omdat hij zich van geen kwaad bewust was. Wel was hij een jaar geleden door de Sipo ter verantwoording geroepen betreffende het verzenden van een clandestiene brief voor een Jodin, die toen in het kamp Westerbork verblijf hield, waar Sevinga toentertijd was gedetacheerd. Deze zaak was echter reeds afgedaan, zoo meende Sevinga.'

Van de Sipo in Groningen wordt Henk overgebracht naar het Huis van Bewaring aldaar en op 7 september naar kamp Amersfoort. Zijn vrouw Bep hoort nu lange tijd niets meer van hem. In een brief aan de familie schrijft ze op 10 november: 'Gisteren heb ik officieel bericht gekregen dat Henk in Duitsland zat. Ik hoopte nog steeds dat hij in het land mocht zitten en ik maakte mezelf wijs dat er geen transporten meer weg gingen. Maar nu is m'n laatste hoop weg.' Niet alleen heeft ze verdriet over zijn afwezigheid maar ook grote bezorgdheid. 'En dan die zorg dat hij zonder kleren weg is. Hij heeft niets anders dan 't geen hij aan heeft. Morgen wordt het elf weken dat hij op één en dezelfde paar sokken loopt. Geen jas en geen pet niets. Toen ik 2 September bij hem ben geweest, heb ik haastig een lange winterbroek, hemdje met korte mouwtjes en z'n wollen trui uit de kast gerukt. Sokken heb ik helaas vergeten. En nu hij in Neuengamme bij Hamburg zit, kan ik hem niets sturen.'

Henk is op 11 oktober met een groot treintransport van circa 1300 gevangenen naar concentratiekamp Neuengamme gebracht, dat daar drie dagen later arriveert. Op 17 oktober gaan ongeveer 500 mannen, meest Polen, Russen en Nederlanders waaronder ook Henk, op transport naar *aussenlager* Wedel. Zij moeten daar tankgrachten graven en werken aan versterkingen voor een verdedigingsring om Hamburg. Vijf weken later, op 20 november wordt dit kamp door de SS ontruimd. Er zijn minstens 27 doden achtergebleven. Vanaf 16 november worden ongeveer 2500 Neuengamme-gevangenen naar het Emsland gebracht en verdeeld over de *aussenlager* Meppen-Versen en Meppen-Dalum. Zo ook de resterende gevangenen van Wedel die op 20 november worden overgebracht naar Meppen-Versen. In Versen huizen ze in een voormalig krijgsgevangenkamp, vlakbij de Nederlands-Duitse grens. Vanuit dit kamp moeten

Rijksveldwachter Sevinga (1941)

ze werken aan de *Friesenwall*, een verdedigingslinie van antitankgrachten en versterkingen in het Duitse kustgebied. Het graven van deze grachten in de winter is moordend. Velen bezwijken door dat werk en de vele mishandelingen. Volgens een kampoverlevende gaat Henk half december met een ziekentransport terug naar het hoofdkamp Neuengamme en wordt daar in het *revier* opgenomen. Deze man schrijft aan Henks zuster: 'Uw broer is overleden aan dysenterie en aan uitputting. Zelf ben ik niet bij zijn verscheiden geweest. Wel had ik hem nog een dag voor Kerstmis gesproken. Hij was toen te moe om een gesprek te voeren, waaruit ik moest afleiden, dat ook hij niet lang meer in leven zou zijn.' In de nacht van 27 op 28 december 1944 overlijdt Henk daar op 28-jarige leeftijd. Volgens een in 1946 opgemaakte *sterbeurkunde* zou hij aan *lungentuberculose* zijn overleden, maar hieraan kan geen waarde worden toegekend. Elke ziekte kon worden vermeld behalve doodgaan aan mishandeling, uitputting en/of ondervoeding. Van Hendrik Sevinga is geen aanwijsbaar graf.

Onderluitenant Wijnja heeft nog enkele malen geprobeerd om Sevinga vrij te krijgen. In een later verhoor legt hij de schuld van het niet laten verdwijnen van Sevinga neer bij Zwerver en meent dat hij als ondergeschikte de opdracht moest uitvoeren. In 1947 straft een tribunaal hem met drie jaar internering met aftrek van tijd in bewaring. In de dagvaarding wordt de arrestatie van Sevinga niet genoemd. Onderluitenant Zwerver wordt een slappe houding verweten, maar hem werden geen zuiveringsmaatregelen opgelegd. Politiecommandant Niek Viëtor wordt in 1944 de plaatselijk commandant van de Binnenlandse Strijdkrachten, maar komt kort na de bevrijding bij een auto-ongeluk op 29 juni 1945 om het leven.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee.

Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marechaussee4045@gmail.com.

Halt Marechaussee!

Op 21 maart jl. vierde eerste-luitenant KMar b.d. Marten Hop zijn 90e verjaardag en werd daarmee door SMC van harte gefeliciteerd. Kort voor deze heuglijke gebeurtenis bezocht de redactie hem om te praten over zijn KMar-loopbaan en in het bijzonder over de eervolle vermelding in het Gulden Boek. In het voorafgaande contact liet hij zich ontvallen niet op publiciteit uit te zijn, maar gelukkig lukte het hem over de streep te trekken. Gaandeweg het gesprek werd duidelijk dat Marten er beslist geen spijt van had, getuige zijn enthousiaste verhalen en anekdotes. Ook had hij wat documenten verzameld die mochten worden ingezien.

Marten Hop, een paar dagen voor zijn negentigste verjaardag

Loopbaan

Voordat Marten bij de Koninklijke Marechaussee in dienst trad, ging hij als 19-jarige jongeman op 28 oktober 1945 met het 1e Bataljon ('Margrietbataljon') van het 11e Regiment Infanterie via Engeland en Malakka naar Neder-

lands-Indië. Hij keerde op 7 juni 1948 met het bataljon terug in Nederland. Op 2 november 1948 ging Marten, inmiddels 22 jaar oud, als vrijwilliger bij de Koninklijke Landmacht in de stand van marechaussee 3e klasse, een verbintenis aan voor onbepaalde tijd bij de Koninklijke Marechaussee. Zoals zo velen volgde ook hij zijn opleiding bij het Depot in de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn. Na een opleiding van een jaar werd hij geplaatst bij de Brigade Amsterdam-Haven en de Informatiepost in Amsterdam. Bekende namen zoals adjudant-onderofficier De Jager en wachtmeester Bosma kwamen hem, breed lachend, weer voor de geest. Marten werkte ook nog een periode op Schiphol. Vanaf 1952, het jaar waarin hij in het huwelijk trad met zijn buurmeisje Diny, kreeg hij de volgende standplaatsen toegewezen. Naast detacheringen in Apeldoorn voor het volgen van opleidingen en cursussen, waren dit de Brigade Harderwijk, het detachement Nunspeet (een brigade bestond toen nog niet), de Brigade Ermelo en de Brigade Ede. Bij de Brigade Ede werd Marten brigadecommandant. Daarna werd hij in de rang van eerste-luitenant geplaatst bij het OCKMAR. Na een jaar bijgetekend te hebben - 'het had ook nog wel wat langer gemogen doch dat was helaas niet mogelijk' - verliet hij in 1981 de KMar met flo om vervolgens nog acht jaar aan de slag te gaan als inspecteur bij de Dierenbescherming.

Marten vertelde over het algemeen een goede tijd te hebben gehad bij de KMar en was wat betreft onderzoeken 'goed aan zijn trekken' gekomen. Gebeurtenissen die hem in het bijzonder bijbleven zijn de aanhouding in de nacht van 25 op 26 januari 1966 in Ermelo en een eenzijdig verkeersongeval waarbij vier vaandrags om het leven kwamen. Maar ook een verongelukte dienstplichtige, van wie de moeder dacht dat hij was vermoord en een groot onderzoek naar autodiefstallen door een militair, van wie de vader een autogarage had, zijn niet vergeten. Wel had hij een korte tijd overwogen het Wapen te verlaten om bij het CBR te gaan werken als examiner. Marten gaf zeer duidelijk aan dat hij die periode overwon en niet had gesolliciteerd! Overigens toen over het CBR gesproken werd, kwam nog even aan de orde, dat hij zojuist was goedgekeurd en zijn rijbewijs tot 2021 mocht worden verlengd.

Brigade Ermelo

Marten, geboren en getogen in Ermelo, werd in 1954 daar bij de brigade geplaatst. Zijn vaste maat werd Henk Bronbeek, waarmee hij momenteel al 60 jaar bevriend is. Ze zien elkaar nog zeer regelmatig. Het echtpaar Hop, thans al meer dan 63 jaar gehuwd en verblijd met de geboorte van twee dochters, kreeg na zeven jaar 'ingewoond te hebben' eindelijk een dienstwoning toegewezen. Dat had natuurlijk

Marechaussee in de omgeving van Amsterdam tijdens de naoorlogse jaren, Marten Hop was er enkele jaren werkzaam

ook consequenties. Want Marten werd regelmatig weggeroepen – vaak onder het eten – wanneer er zich weer bijzonderheden voordeden. De Brigade Ermelo was gevestigd in een groot garnizoen waar veel militairen waren gelegerd. Echtgenote Diny, die bij het gesprek aanwezig was, vertelde dat zij altijd achter haar man heeft gestaan en hem steunde. Je wist dat je getrouwd was met een marechaussee. 'Je groeide er als het ware in', aldus Diny.

Onrust op de Veluwe

In de nacht van 25 op 26 januari 1966 waren Marten en een collega van de Brigade Ermelo vanaf 23.00 uur aan het posten bij het officiershotel in de Generaal Spookkazerne te Ermelo. De aanleiding was dat er op de Veluwe veel werd ingebroken ook in kazernes. Marten, vasthoudend zoals hij was en door meerdere leden van de brigade voor gek verklaard, had daarvoor ook al veertien dagen met verschillende collega's gepost. Hij had het voorgevoel dat de daders ook wel eens in de

Generaal Spookkazerne of omgeving zouden kunnen toeslaan.

En ja hoor, ze zagen twee verdachte personen lopen. Marten riep ze aan met 'Halt Marechaussee' en twee mannen stonden vol in het licht van zijn zaklamp. Marten - met getrokken pistool - en zijn collega liepen op de twee toe, maar geheel onverwacht kreeg hij met een breekijzer een enorme klap op zijn hoofd en raakte tot bloedens toe gewond. En meteen volgde ook nog een klap op de hand waarmee hij zijn pistool vasthield. De twee liepen hierna hard weg elk een eigen richting in. Marten rende een van de twee achterna, zijn collega de andere. Maar het was donker en dat vergemakkelijkte de situatie niet. Marten loste eerst een waarschuwingsschot en vuurde daarna in het licht van zijn zaklamp meerdere schoten af op de weglappende man. Die viel ruggelings op de grond en reageerde aanvankelijk nergens meer op. De schoten bleken hoofdzakelijk zijn benen te hebben getroffen zonder echt levensbedreigend te zijn.

De collega kon zijn vluchter niet meer achterhalen, was vervolgens voor alarmering naar de niet ver weg gelegen brigade gerend en riep daar dat wachtmeester Hop iemand had doodgeschoten. Gelukkig was dat niet het geval en het slachtoffer werd door de Geneeskundige Dienst afgevoerd naar het ziekenhuis in Ermelo. Na enige tijd onder bewaking te zijn verpleegd, werd hij ingesloten in een cel van de Brigade Ermelo. De ontsnapte man kon later worden aangehouden nabij de Legerplaats 't Harde. De wond op Martens hoofd was gelukkig niet ernstig en herstelde. Wel is nog enigszins een litteken zichtbaar.

De aangehouden mannen bleken beide reserve-wachtmeester te zijn, 21 en 23 jaar oud. 'Brutale honden' waren het volgens Marten die van het inbreken een sport hadden gemaakt door telkens weer op het dievenpad te gaan. De heren bekenden een groot aantal inbraken en diefstallen onder andere in campings, scholen, bouwketen, kantines van kazernes en officiershotels. Het uitgebreide dossier

leverde veel complimenten op, vooral de auditeur-militair was zeer tevreden. Voor de Brigade Ermelo was het vele nachten posten niet voor niets geweest. Ook de andere brigades waarmee nauw werd samengewerkt, konden opgelucht hun nachtelijke posten weer intrekken. Het werd weer rustig op de de Veluwe.

Oorkonde

'Besluitvaardig', 'beheerst' en 'kundig' waren de woorden waarmee het optreden van wachtmeester der 1e klasse Hop, in de aan hem uitgereikte oorkonde, werd getypeerd. Vandaar ook de welverdiende eervolle vermelding in het Gulden Boek!

Niet onvermeld mag blijven dat de ontvangst door Marten (niet Maarten zoals hij door velen wordt genoemd) en zijn echtgenote Diny zeer hartelijk was. Een prachtige bos bloemen - in dank aanvaard - was dan ook op zijn plaats.

Ede 27 april 1979, adjutant Marten Hop krijgt de Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau (in goud met de zwaarden) uitgereikt door kolonel Henk te Paske

Muzikaal avontuur in Canada

Medio 2015 ontmoette een van de MC-redacteuren in het Marechausseemuseum enkele vrijwilligers van het KMar-Thuisfrontcomité. Er ontspoon zich een plezierig gesprek, waarbij ook de zwager van een van hen aanschoof. Uiteraard ging het gesprek over de Marechaussee en al gauw bleek dat deze zwager zelf oud-dienstplichtig marechaussee is en uiteindelijk als muzikant bij de Royal Canadian Mounted Police terecht is gekomen. Voldoende reden om hem om een interview te vragen. Ook hij is immers een van die marechaussees die onvoorzien een wat andere diensttijd had dan vrijwel alle anderen. Op 10 maart vond het interview plaats, hieronder het verslag.

Zoon van een politiemann

Deze Canadaganger, Gerard van Veldhoven, geboren op 2 augustus 1937 in Rijswijk, is de zoon van een politiemann in deze Zuid-Hollandse plaats. Na de lagere school in zijn woonplaats en de mulo in Den Haag ging hij tot zijn diensttijd op een kantoor werken. Op 20 april 1956 (deze maand precies zestig jaar geleden!) werd hij gekeurd in Den Haag. Hij heeft toen niet aangegeven graag naar de KMar te willen, toch kwam hij daar terecht. Hiervoor waren wellicht twee redenen: een oudere broer had eerder al bij de KMar gediend en zoals gezegd zijn vader was politiemann. Vooral dat laatste lijkt in die tijd vaak de doorslag gegeven te

hebben. Gerard werd opgeroepen voor de lichte 1957-2 en al gauw bleek dat negen van de tien rekruten zoons van een politiemann waren. Gerard: 'Mijn oudere broer heeft ook iets bijzonders meegemaakt als dienstplichtige. Hij was KMar-motorordonnans, ook nog na de Watersnoodramp van 3 februari 1953. Hij reed zo vaak door weer en wind van en naar het rampgebied dat hij er een chronische ziekte aan overhield, wat leidde tot een levenslange uitkering van het Rijk.'

1957-2

In februari 1957 begon Gerard aan zijn opleiding tot dienstplichtig marechaussee. Deze week niet veel af van die van honderden voor en na hem, maar wel met een bijzonderheid. Op de Rijsschool kreeg hij, gezien de ervaringen van zijn broer, geen motorrijles. Hij oefende dan ook voor zijn militair autorijbewijs in een Willys Jeep die de oorlog overleefd had. Tegen het eind van zijn opleiding kreeg Gerard te horen dat hij bij de Brigade Amsterdam geplaatst zou worden. Maar in dezelfde tijd begon hij zich af te vragen hoe zijn toekomst na de diensttijd er uit zou zien. Gerard: 'Het zou mooi zijn als ik iets met muziek zou kunnen doen, mijn vader was voorzitter van de Rijswijkse Harmonie, hij speelde trombone en ikzelf klarinet. Muziek speelde een belangrijke rol in ons gezin.' Nog voor hij zijn toekomstplaatje gereed had, las hij een advertentie in de Haagsche Courant met de opvallende tekst: 'Voor direct gevraagd muzikanten voor Canadian Armed Forces', o.a. voor

Vijftien Nederlandse musici naar Canadese militaire bands
Vijftien van de ongeveer 60 musici, die in het begin van dit jaar hun beste beentje voorzetten tijdens een auditie, die hen de gelegenheid bood een goedbetaalde baan als musicus bij het Canadese leger te krijgen, waren vanmorgen opnieuw in de Dierentuin bijeen. Ditmaal kwamen er geen instrumenten aan te pas; het ging nu om het vervullen van de formaliteiten, die hen in staat zullen stellen naar Canada te aanvaarden. Vanmiddag zullen de jongelui, die uit alle delen van Nederland afkomstig zijn, medisch gekeurd worden. De musici, die deel uit zullen maken van militaire bands in Canada, bespelen voornamelijk de klarinet, trombone en hobo. Het zijn meestal amateurs, die in verschillende plaatselijke harmonieverenigingen spelen. Vier van hen zijn uit Den Haag of omstreken afkomstig, nl. de heren E.

klarinettisten. Navraag maakte duidelijk dat Canadese militaire muziekkorpsen van brassbands omgeturnd werden naar harmoniekorpsen, waardoor houten blaasinstrumenten noodzakelijk wa-

Marechaussee Gerard van Veldhoven

September 1957, Apeldoorn ouderdag. Onder het blauwe teken: Gerard van Veldhoven, bijna zijn laatste dag als dienstplichtig marechaussee

Royal Canadian Dragoons Band, Nederlander Gerard van Veldhoven zit in het midden van de voorste rij

ren. Gerard besloot zich aan te melden en deed auditie in het zalencentrum 'De Dierentuin' in Den Haag. Hij werd uitgekozen en begon aan een periode van formaliteiten die voornamelijk door zijn vader werden afgehandeld. Allereerst de Marechaussee informeren. Dit leidde tot een Koninklijk Besluit, waarin hij toestemming kreeg zijn diensttijd te onderbreken en zonder verlies van het Nederlanderschap in dienst te treden bij de krijgsmacht van een ander NATO-land, in dit geval Canada dus. De toekomstige Canadese militaire muzikant maakte eerst zijn KMar-opleiding af om in september 1957 niet richting brigade te gaan, maar richting Canada met de goedkeuring van H.M. Koningin Juliana in de binnenzak. De diensttijd van marechaussee der vierde klasse Gerard van Veldhoven zat er op.

Canada

Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog begon Canada met twee militaire brassbands (trompetterkorpsen). In 1957 waren dat er elf en een

Royal Canadian Signals, een onderdeel van de 'Canadian Army Communications and Electronic Branch', in de jaren zestig vergelijkbaar met de Nederlandse Verbindingstroepen.

Royal Canadian Dragoons, een van de gepantserde regimenten in het Canadese krijgsmachtdeel 'The Royal Canadian Armoured Corps'. In de Nederlandse militaire historie komt ook zo'n soort eenheid (tot 1868) voor, de Dragonders, die later Huzaren genoemd werden.

daarvan was de Royal Canadian Signals Band, gevestigd in Kingston Ontario. Bij deze band begon Gerard aan zijn Canadese avontuur. Hij werd direct in de band opgenomen, een militaire basisopleiding was niet nodig en hij was en bleef Nederlander. Hij woonde in de kazerne tot in 1959, het jaar waarin zijn verloofde uit Nederland overkwam en het stel, na getrouwd te zijn, buiten de kazerne ging wonen. Canadese bands traden vaak op, zowel in Canada als daarbuiten. Gerard kwam er in 1959 achter dat een andere band, die van de Royal Canadian Dragoons, zou worden overgeplaatst naar Soest in West-Duitsland. Hij zag daar een kans om in de buurt van Nederland te gaan werken en wonen, en besloot te solliciteren.

West-Duitsland

Gerard werd aangenomen en verhuisde

naar Barrie Ontario om vandaar nog in hetzelfde jaar naar Soest, ongeveer vijftig kilometer oostelijk van Dortmund, te vertrekken. Hij zou daar drie jaar blijven als lid van de in West-Duitsland gestationeerde NATO-troepen. Privé betekende het dat hij en zijn gezin onder de toen geldende NATO-regelingen voor militair personeel vielen. Zo reed hij in een auto met speciaal kenteken voor buitenlandse NATO-militairen in Duitsland en deed aankopen in de Naafstores. De werkzaamheden bestonden uit repeteren op de kazerne, maar toch voornamelijk uit veel optreden in West-Duitsland, maar ook op allerlei plekken waar Canadese militairen gestationeerd waren, zoals in de België, de Gazastrip, Egypte, Libanon. Ceremonies werden muzikaal ondersteund en de uitgezonden militairen werden tijdens relaxmomenten muzikaal vermaakt. In 1961 werd in Arnhem op de toen zeer populaire NATO-taptoe opgetreden en een bijzondere bijkomstigheid was dat ook het Tamboerkorps van de Koninklijke Marechaussee daar optrad. In de finale van deze taptoe speelde Gerard en zijn Dragoons zelfs samen met de dienstplichtige tamboers van de Koninklijke Marechaussee.

Naar Nederland

In het najaar van 1961 ging de band terug naar Canada, niet weer naar Barrie, maar naar Camp Gatetown, New Brunswick aan de oostkust. Daar zou ►

Mei 1970, de Royal Canadian Mounted Police Band in Osaka Japan, Canadees Gerard van Veldhoven met de zo kenmerkende Mountie-hoed

Vervolg van pagina 17

Dragoon Van Veldhoven met zijn gezin blijven en regelmatig door dat grote land reizen om op te treden, maar 1963 nam hij ontslag uit The Royal Canadian Army. Hij keerde naar Nederland terug om, 26 jaar oud en werkzaam op een ingenieursbureau, een opleiding tot werktuigbouwkundig tekenaar te volgen. Na enkele maanden werd hij onaangenaam getroffen door een bericht van Defensie dat hem opriep om zijn in 1957 afgebroken diensttijd weer te hervatten... Met een bezwaarschrift probeerde Gerard dit af te wenden en kreeg uiteindelijk te horen dat hij, vanwege zes jaar militair geweest te zijn in NATO-verband, zich niet meer hoefde te melden. Overigens was de oproep niet verbonden aan voortzetting van de dienst bij de KMar!

RCMP

In 1967 kreeg hij heimwee, nam contact op met de Dragoonsband en keerde terug naar de andere kant van de oceaan. Gerard kwam als muzikant weer in Gagetown terecht bij de Dragoons. Hier zou hij tot medio 1967 blijven, maar de band verhuisde naar Kingston. Ongeveer tegelijkertijd zag Gerard een advertentie van de Royal Canadian Mounted Police waarin men een solo-klarinettist zocht voor de concertband van dit politiekorps. Hij werd aangenomen, maar niet nadat hij eerst Canadees was geworden. In tegenstelling tot het leger was het niet mogelijk als buitenlander Mountie-member te worden. De RCMP-band had zijn kazerne in Ottawa, waar de

De Royal Canadian Mounted Police (RCMP) is zowel de federale als de nationale politie van Canada. De RCMP verzorgt nationale politietaken. De RCMP is het grootste politiekorps van Canada en is, anders dan de KMar, geen (voormalig) legeronderdeel, hoewel de Franstalige benaming ooit Gendarmerie was. De roepnaam van het korps is 'Mounties'. Onder elkaar noemen de Mounties hun korps meestal 'The Force' en de agenten worden simpelweg 'Members' genoemd.

Van Veldhovens buiten de kazerne een woning vonden.

De RCMP-band trad voornamelijk in het grote land Canada op, van de Northern Territories met zijn Eskimo's tot de grens met de Verenigde Staten. Dit bracht weer veel gereis met zich mee. In 1970 werd een buitenlandse reis gemaakt, waar Gerard nog steeds met plezier aan terugdenkt. In mei concerteerde de band voor het Canadees Paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Osaka Japan. Het is een mooie herinnering aan mei in Japan, het seizoen waarin de kersenbloesem in dit land op zijn mooist is en gevierd wordt.

Einde avontuur

In 1972 kwam een grote ommekeer in

het leven van Gerard van Veldhoven. Zo langzamerhand kwam hij tot het inzicht dat hij het niet zo zag zitten om zijn hele leven als musicus door het leven te gaan. Hij besloot om weer terug te gaan naar Nederland, waar hij zijn oude beroep van werktuigbouwkundig tekenaar weer opvatte. En dat deed hij tot zijn pensioen!

Terugblik

In 1957 trok voornamelijk het avontuur hem naar Canada. Van zijn twintigste tot zijn vijfendertigste met korte onderbreking maakte hij van zijn hobby zijn beroep. Gerard: 'Ik heb een heel leuke tijd gehad, maakte deel uit van een grote muzikale familie, heb ontzettend veel meegemaakt, veel landen bezocht, echt het was een mooie tijd.' Toen zijn diensttijd bij de Marechaussee begon, kon hij niet vermoeden dat het gelopen is zoals het gelopen is. Ondanks de korte tijd bij het Wapen denkt hij daar nog steeds met plezier aan terug: 'Het was een goede tijd, goed voor jongens!'

Met deze beschouwingen eindigde een plezierig gesprek met de enige Nederlander die in de band van de 'Mounties' speelde, Canadees werd en nog steeds is! De redactie bedankt Gerard van Veldhoven, voor het gesprek en voor zijn spontane besluit SMC-begunstiger te worden. De enige Canadees bij SMC?

België, Limburg en de Koninklijke Marechaussee (1814-1848)

Deel 37 uit de reeks artikelen over de geschiedenis van de KMar

Op 7 april 2016 werd in de Dependence van het Marechausseemuseum de 47e brochure van de Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee gepresenteerd. Dit is alweer de derde brochure van de hand van onze 'huishistoricus' Jos Smeets.

Andere invalshoek

De brochure getiteld 'België, Limburg en de Koninklijke Marechaussee (1814-1848)' beschrijft, vanuit een iets andere invalshoek dan gebruikelijk, de eerste decennia van het Wapen. Smeets neemt ons namelijk mee naar 1795 toen het huidige Belgisch en Nederlands Limburg behoorden tot de Oostenrijkse Nederlanden en door meerdere gezaghebbers werden bestuurd. Nadat Frankrijk in 1795 Oostenrijk de oorlog had verklaard, werden de Zuidelijke Nederlanden, waaronder ook Limburg, veroverd. In deze gebieden werden brigades van de Franse Gendarmerie uitgezet. Onder Franse invloed werd in de Noordelijke Nederlanden de Bataafse Republiek uitgeroepen en werd de Bataafse Gendarmerie opgericht. Dit werd gevolgd door het Koninkrijk Holland met de Hollandse Gendarmerie en uiteindelijk werden ook de Noordelijke Nederlanden bij Frankrijk ingelijfd en kwam ook hier de Franse Gendarmerie. Na de nederlaag van de Fransen werden eerst de Provisionele Marechaussee en daarna het Korps Marechaussee opgericht.

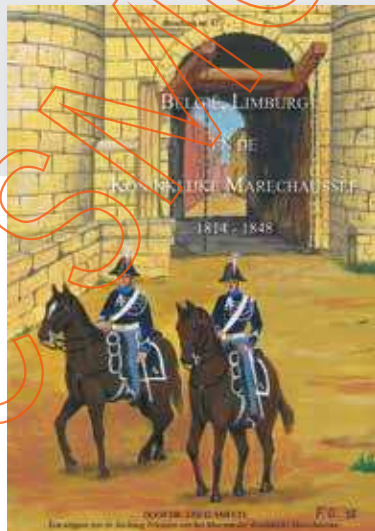
Oprichting van het Wapen

De latere keuze van 26 oktober 1814 als oprichtingsdatum van het Wapen is weliswaar de meest voor de hand liggende, maar is niet honderd procent zuiver. Ook zijn de motieven voor de oprichting breder dan meestal wordt vermeld. Alleen door terug te gaan naar de voorliggende periode, is te begrijpen waarom het zo is gegaan. Om zijn gebiedsclaim kracht bij te zetten en zijn centrale gezag uit te oefenen

zette Koning Willem I in de Zuidelijke Nederlanden de Marechaussee uit. Dit alles in lijn met de wens van de geallieerden om een tegenwicht tegen Frankrijk te scheppen. Ook in het toenmalige Limburg werd de Marechaussee ontplooid. Tijdens de opstand van 1830 scheidde ook Limburg zich af en moest de Koninklijke Marechaussee deze provincie verlaten. Alleen in de vesting Maastricht bleven marechaussees achter. Toen in 1839 de geallieerden de huidige provincie Limburg aan het Koninkrijk der Nederlanden toewezen, moest het Wapen opnieuw zijn gezag in Limburg vestigen. Dat was geen vanzelfsprekende zaak. Wat dat betreft

1814 | Marechaussee te paard

1830 | Marechaussee betrappt Belgische opstandeling

1839 | Ritmeester Hoppenbrouwer, commandant van '1e Compagnie veldeskadron Marechaussee' in Limburg

zijn er veel parallellen met de huidige missies van de krijgsmacht: het winnen van de 'hearts and minds' van de lokale bevolking.

Nieuwe publicatie

Veel publicaties over het Wapen beginnen in 1814, behandelen met grote stappen de eerste daaropvolgende decennia en beschouwen deze periode primair met een Noord-Nederlandse bril. Dat ligt niet aan de beschikbare historische bronnen, maar aan de aard van die eerste periode met steeds weer wijzigende omstandigheden voor het korps. Lastig om te beschrijven. Dit is de eerste publicatie waarin beknopt en helder wordt beschreven hoe en waarom het Korps Marechaussee is opgericht in een periode waarin door de internationale politieke situatie, de organisatie en de geografische situatie van het korps steeds weer veranderden. De voorplaat van de brochure is wederom gemaakt door Frans Ouwerkerk. Vrienden van het Museum ontvangen de brochure thuis, anderen kunnen deze bij het museum aanschaffen.

De aanloop tot de Duitse inval

Deel 1

Oorlogsdagboeken

De redactie heeft toestemming gekregen om gebruik te maken van het oorlogsdagboek van voormalig wachtmeester Leendert Stolk uit Breda. Deze wachtmeester kreeg tijdens de heftige meidagen van 1940 opdracht om met de 1e Divisie waartoe hij behoorde, uit te wijken naar Zeeland. Later trokken ze naar België om uiteindelijk op 10 juni in Brest aan boord te gaan van het passagiersschip 'Prinses Beatrix' met bestemming Plymouth, Engeland. Leendert Stolk was niet de enige van de Koninklijke Marechaussee die deze overtocht moest maken. In totaal kwamen er op 11 juni van dat oorlogsjaar 4 officieren, 139 onderofficieren en 141 marechaussees van het Wapen behouden in deze Engelse havenstad aan.

Wachtmeester Leendert Stolk (1901-1975) was in mei 1940 geplaatst bij de Brigade Princenhage (later 'Breda' genaamd) aan de rand van het Mastbos. Vanaf 'de inval der Duitsers' in Nederland heeft Stolk gedetailleerde aantekeningen bijgehouden tot en met november 1944, de dag waarop hij

na zijn lange verblijf in Engeland zijn gezin weer in de armen kon sluiten. Zijn aantekeningen in een Engels 'exercise book' zijn later bewerkt en door zijn zoon Adriaan voorzien van routekaartjes en foto's van alle locaties waar zijn vader in Frankrijk en Engeland is geweest. Hij heeft het geheel in 2011 als boekje uitgegeven. Deze Adriaan W. (van) Stolk, bleef na het vertrek van zijn vader in mei 1940 als achtjarige jongen in Breda achter, samen met zijn moeder, twee jongere broertjes en een oudere zusje. Het aardige is dat deze zoon later ook zijn eigen herinneringen aan die oorlogsjaren in bezet Nederland heeft opgeschreven en heeft gebundeld als 'Jeugtherinneringen 1933-1946'.

De redactie beschikt dus nu over twee dagboeken over dezelfde periode: het ene van wachtmeester Leendert Stolk die de oorlogsjaren in Engeland heeft doorgebracht en het andere van zijn zoon Adriaan die de oorlog in Nederland heeft meegemaakt. In de komende afleveringen van Marechaussee Contact zal

telkens een aflevering uit die oorlogsjaren onder de loep worden genomen en zoveel mogelijk van beide zijden worden belicht.

Jeugtherinneringen van Adriaan Stolk tot mei 1940

Het dagboek van Leendert Stolk begint pas in mei 1940 maar de herinneringen van zoon Adriaan starten al eerder.

Adriaan was in 1940 nog maar acht jaar oud maar hij wist zich later wel verbazingwekkend veel details te herinneren van die periode. Het volgende geeft een aardige indruk van het gezinsleven in een dienstwoning in die tijd. Zo schrijft hij:

'Mijn eerste herinneringen uit mijn jeugd zijn uiteraard vaag. Geboren op de Marechausseekazerne te Hulst in 1932 en daarna verhuisd in 1933 naar de nieuwe Brigade te Princenhage, hiervan herinner ik mij natuurlijk niet veel. Wel weet ik nog dat niet alle gebouwen klaar waren en van een van de woningen nog de dakspanten zichtbaar waren. Onze naaste burens waren de gezinnen Bakker en Ceton [redactie: ook dit waren

Personalia

Als eerste de levensloop van oud-collega Leendert Stolk:

- Geboren op 9 maart 1901 in Klaaswaal, overleden in Den Haag op 6 december 1975
- Als dienstplichtige in 1921 ingedeeld bij het Regiment Huzaren
- In 1923 als vrijwilliger een verbintenis aangegaan voor zes jaar bij de Koninklijke Marechaussee als marechaussee en later als wachtmeester te paard
- Op 22 mei 1930 gehuwd met Cornelia van der Pol met wie hij vier kinderen zal krijgen
- 1 december 1941 bevorderd tot wachtmeester der eerste klasse
- 1 juli 1946 als tijdelijk opperwachtmeester ontslagen bij de Marechaussee en overgegaan naar het nieuwe Korps Rijkspolitie (RP)
- 1 juni 1953 bevorderd tot adjudant

- 1 april 1961 als bureauchef van de Stafadministratie met eervol ontslag gegaan bij het District RP in Den Haag wegens het bereiken der pensioengerechtigde leeftijd
- Op 1 juli 1965 eindigden ook zijn werkzaamheden bij de reservepolitie.

Als tweede die van zijn zoon Adriaan van Stolk:

- Geboren op 20 maart 1932 in een dienstwoning van de Brigade Hulst
- Vervulde zijn dienstplicht bij de luchtdoelartillerie
- Wilde na zijn diensttijd ook graag naar de politie (maar dan wel naar de waterpolitie), maar werd als brildragende niet toegelaten
- Trad na een tip van een opperwachtmeester der KMar in dienst van een verzekeringsbedrijf en startte na enige jaren zelf een succesvol verzekeringsbureau
- Is gehuwd en heeft vier kinderen
- Woonachtig in Rijswijk (ZH).

marechauseegezinnen]. Met de dochter Nellie Bakker heb ik nu nog contact. De aanleg van de buitenmanege heb ik van het begin tot het eind gevolgd. Ik was dagelijks op de manege te vinden. Spelen in de paardenstal en op de hooizolder was een van onze favoriete bezigheden en paardrijden natuurlijk. Bij je vader voorop of alleen op het zadel was zeer spannend. Mijn vader had een eigen paard en dit dier was zeer vertrouwd met ons. Dit paard Corrie werd in 1939, het was toen 21 jaar oud afgekeurd en voor FL 126,- verkocht aan slager Fokkema te Princenhage. Het hele gezin was van streek. Een nieuw paard van de ontslagen marechausee M. de Nijs werd voor FL 200,- gekocht. Het kreeg de naam Nellie. Dit was een mooi paard en een goede springer. Daarom werd het vaak bereden door Kapitein van der Kroon.'

'Inmiddels was mijn vader schrijver geworden op het Districtsbureau en vrijgesteld van diverse diensten. Ik vond het leuk om bij hem in zijn kantoor te zijn. Tegenover zijn kantoor was de kantoorkamer van Kapitein van der Kroon. Voor die tijd mooi en luxe ingericht.'

'Ons paard werd vaak door collega's bereden, ook een keer door Wmr Potter. Na een uurtje kwam het paard alleen terug en omdat ik bij de stal speelde, deed ik deur open en liep het paard naar zijn box. Veel later kwam de Wmr Potter scheldend op ons paard Nellie en kreupel lopend terug op de kazerne. In het Mastbos was Nellie gaan steigeren en had Wmr Potter van zich afgeworpen. Dit

verhaal hoorden wij van zijn collega die met hem op patrouille was. Met zijn zoon Hans heb ik sinds kort weer contact. Naast de paarden beschikten de Wmr Ceton en Mar. Van der Wiel over een Ford V8 personenauto en een Harley motor met zijspan en een zonder zijspan. De garage zat naast de smederij. Als de smid bezig was met het beslaan van de paarden werd er een groot vuur gemaakt om de hoefijzers gloeiend heet te stoken. Voor ons jongens was er altijd wel wat te beleven en te spelen o.a. met in beslag genomen auto's.'

'Achter iedere woning lag een siertuin en daarachter, gescheiden door een voetpad, een groentetuin. Daarin werkte mijn vader in zijn vrije uren en met zijn agrarische achtergrond lag de tuin er goed bij. Een keer ben ik door mijn vader betrapt dat ik vroegtijdig aan het bessen plukken was. Hij had mij al een keer eerder gewaarschuwd dit niet te doen. Ik bracht als straf een paar uur in de cel door.'

'Tijdens de rellen in Amsterdam [redactie: Jordaanoproer van 1934] was mijn vader een paar weken in Amsterdam geplaatst. Later vertelde hij nog dat de mensen van alles uit de huizen naar beneden gooiden zelfs een fornuis. Een paar collega's raakten tijdens deze rellen gewond. Het huwelijk van Prinses Juliana met Prins Bernhard in 1937 kan ik mij nog goed herinneren. Mijn vader ging met zijn paard naar Den Haag en heeft in de stoet meegereden. De foto's in het blad 'de Spiegel' werden regelmatig bekeken. Naar de Galderse hei was een lange

Wachtmeester Stolk met zijn kinderen Corrie, Adriaan en Nico

wandeling. Op een Koninginnedag werd er een ruitersfeest gehouden waar ook de Marechausee te paard aan deelnam. Met Koninginnedag was er in het Garnizoen Breda natuurlijk een parade waar bij de Marechausee te paard de parade opende. Met trots keek ik naar mijn vader. Ook prachtig vond ik het voorbij trekken van een batterij Veldartillerie van het 6e Regiment. Vier of zes paarden ingespannen voor elk getrokken stuk 7-veld (kanon). Als kind merkte je niet veel van de spanningen op de kazerne. Wel kreeg mijn vader naast zijn pistool en sabels een karabijn en een helm in huis. Zo naderde 10 mei 1940.'

(wordt vervolgd)

De algemene oorlogstoestand tot mei 1940

Na het aan de macht komen van Adolf Hitler in 1933 nam in Europa en daarbuiten de spanning snel toe. In 1935 voerde Duitsland de militaire dienstplicht in. Dit was een duidelijke schending van de bepalingen van het verdrag van Versailles en daar bleef het niet bij want Duitsland ging al snel over tot massale herbewapening. In maart 1938 trokken Duitse troepen Oostenrijk binnen en kort daarna werd ook het Tsjechische Sudetenland ingelijfd met de afgedwongen goedkeuring van de Engelse premier Chamberlain en de Franse premier Daladier. Niemand hoefde nog langer aan de ware bedoelingen van Hitler te twifelen en op 1 september 1939 trokken Duitse troepen het buurland Polen binnen. Op 3 september verklaarde de Engelse premier dat Engeland zich nu in een oorlogstoestand met Duitsland bevond.

Ook in Nederland nam in die jaren de spanning snel toe: al in 1935 had de Nederlandse opperbevelhebber de regering gewaarschuwd voor de gevaren van een 'strategische overval' door Duitse troepen waarbij Nederland al na enige uren niet meer in staat zou zijn om nog militair te kunnen reageren. De grensovergangen met Duitsland moesten permanent bewaakt gaan worden en bij alle bijbehorende bruggen in dat gebied werden springladingen geplaatst onder permanent toezicht van het Korps Politietroepen, de zogenaamde 'strategische beveiliging'. Na de Italiaanse aanval op Albanië op 7 april 1939 vertrokken de parate grensbataljons naar de landsgrenzen en op 28 augustus 1939 kondigde Nederland de algemene mobilisatie af.

Gendarmeriemuseum weer opengesteld!

Enkele maanden geleden werd in de SMC-nieuwsbrief gemeld dat het museum van de Franse Gendarmerie tijdelijk gesloten zou zijn vanwege een grote verbouwing. Nog voor het begin van het vakantie seizoen is het gebouw heropend, waardoor naar Frankrijk reizende SMC'ers een bijzondere attractie aan hun vakantieplannen kunnen toevoegen!

De expositie

Het geheel gerenoveerde museum biedt de bezoeker een permanente expositie die regelmatig aangevuld wordt met tijdelijke presentaties. Het permanente gedeelte geeft langs een tijdlijn chronologisch beeld van de geschiedenis van de Nationale Gendarmerie en parallel hieraan wordt informatie gegeven over de geschiedenis van Frankrijk. Op bijna tweeduizend vierkante meter zijn allerlei objecten te zien, waaronder vaandels, documenten, wapens, tenuen en uniformen, hoofddeksels, schilderijen, insignes en onderscheidingen en andere interessante voorwerpen.

Bijzonder en uniek is de immense hangende vitrine in een van de museumgebouwen. Deze grootste hangende vitrine van Europa is acht meter hoog, twee meter breed en liefst achttien meter lang. Lopend over een centraal wandelpad ziet de bezoeker op twee etages links en rechts nissen, waarin beelden van vroegere tijden getoond worden. Zo wordt de ontwikkeling van de uniformen en uitrustingen van de Gendarmerie getoond tijdens de verschillende sleutelmomenten van de Gendarmerie: de Maréchaussée (!), de twee keizerrijken onder Napoleon I en II, de kolonies en dekolonisatie, de twee wereldoorlogen, de naoorlogse herstelperioden en de studentenrellen van mei 1968. In een ander gedeelte van het museum is er speciale

aandacht voor bijzondere gendarmerietaken zoals voor de gerechtspolitie, verkeersveiligheid, vredes- en andere missies, en voor enkele zeer gespecialiseerde eenheden.

De bezoeker wordt, zoals de Fransen dat zo mooi kunnen zeggen, ondergedompeld in de trotse historie van

het instituut Gendarmerie met beelden, verhalen, anekdotes en bijzondere objecten.

Ook maakt hij of zij kennis met bijzondere personen die ooit deel uitmaakten van de Gendarmerie Nationale. Het is aan te raden om als vakantievierende (oud-)marechaussee zelf eens zo'n bezoeker te zijn!

Musée de la Gendarmerie Nationale

<http://www.gendarmerie.interieur.gouv.fr/musee/>

Adres:

1-3 Rue Emile Leclerc | 77000 Melun | Frankrijk

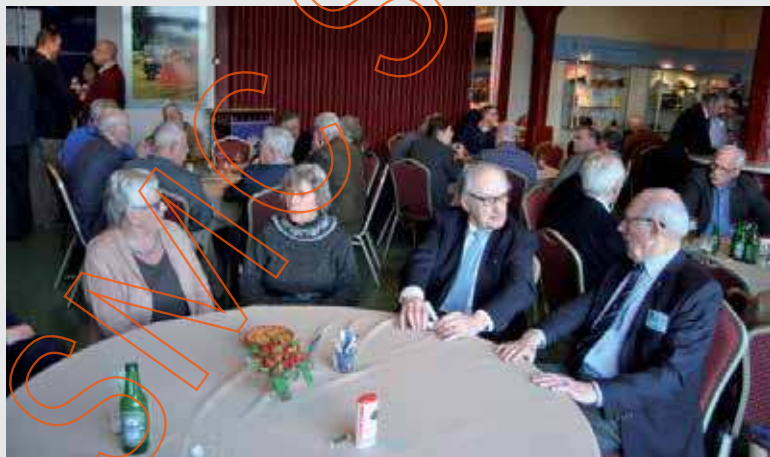
Telefoon: 0(033)1 64 14 54 64

SMC-seizoen 2016 van start

Ieder jaar weer, op een donderdag in maart, is het een drukte van belang in de dependance van het Marechaussee-museum. Na een stille winterperiode opent SMC dan met een contactmiddag het seizoen. Dit jaar werd deze middag op de mooie voorjaarsdag van 10 maart gehouden en waren 73 personen hiervoor naar Buren gereisd.

Wegens vakantie van beide gastheren, de museumdirecteur en de SMC-voorzitter, opende SMC-secretaris Pier Scholte namens het bestuur om 14.00 uur de bijeenkomst. Hij bedankte Roel Gras voor de voorbereiding en ook Jaap Smit en Cor de Boom voor hun hulp hierbij. Pier somde de activiteiten voor 2016 op die deels al geregeld en deels in voorbereiding zijn. Pier: 'Via de nieuwsbrief en op onze website wordt u hierover geïnformeerd. Wanneer u op zondagochtend nog geen nieuwsbrief ontvangt, geef dan uw e-mailadres aan ons door. De organisatie van het bezoek aan de EODD was niet op tijd klaar om in het februari-nummer van ons blad te worden geplaatst en het aprilnummer komt te laat, dus let vooral op de website en de nieuwsbrief!' Pier eindigde zijn openingswoord met iedereen te wijzen op de vergadering van de Reünie Vereniging Marechaussee Contact (RVMC) die direct na deze opening in de Commanderie van het museum zal worden gehouden en dat er verder vrijheid blijheid geldt voor deze contactmiddag.

Hierna nam Peter Coomans, namens de Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee het woord

Einde van de contactmiddag, de avond valt al over Buren

met enkele mededelingen namens het stichtingsbestuur en attendeerde de aanwezigen erop dat 'De Vrienden' graag nieuwe vrienden verwelkomt!

Het bleef de verdere middag voor, tijdens en na de RVMC-vergadering een

gezellig samenzijn in de dependance, hoewel menig SMC'er er voor koos het museum te bezoeken of een korte wandeling door zonnig Buren te maken. Met een, zoals gebruikelijk weer prima, buffet kwam een eind aan de contactmiddag, buiten werd het al donker...

NLdoet 2016 in het Marechausseemuseum

Op vrijdag 11 maart 2016 om 09.00 uur kwamen 23 deelnemers aan de landelijke actie NLdoet samen in de koffiekamer van de Commanderie van het Marechausseemuseum. Het was een divers gezelschap: Vrienden van het Museum, begunstigers van SMC, medewerkers van het Wapen, medewerkers en vrijwilligers van het museum, en personen van buiten. Iedereen werd hartelijk welkom geheten door Marion Broekhuizen-Klijnhout, de coördinatrice van deze dag.

In samenspraak werden de klussen verdeeld zoals het reorganiseren van de bibliotheek en werkplaats, onderhoud aan diverse objecten, het wassen van de carport en de museale auto's, en het herschikken van de tuin en voorzien van nieuwe planten. Na de koffie gingen de deelnemers aan de slag om verder in de ochtend nogmaals van koffie en een saucijzenbroodje te worden voorzien. Tijdens de middagpauze werd een voortreffelijke lunch geserveerd, waarna de activiteiten werden voortgezet.

De aanwezige dames waren druk met het herschikken van de tuin, de aanplant van nieuw groen en het inpandig onderhoud. Maar op enig moment was in de tuin toch wel het sterke geslacht nodig om een uit de kluiten

Boeken stickerende NLdoet-vrijwilligers zijn er bij gaan zitten

gewassen struik te verplaatsen. Op de eerste etage van de dependance, in de bibliotheek werden vreemde tafereel waargenomen. Vrijwilligers zitten op de vloer bij het stickeren van boeken. Dit nadat zij daarvoor al heel veel boeken hadden verkast van het ene naar het andere gebouw. Dat alles zonder lift! En dan de belangstelling voor het aankle-

den van een (vrouwelijke) etalagepop in het uniform van de KMar. Waar die tafereel verder uit bestonden wordt 'omwille van' maar niet ingegaan. Lachen was het wel.

Het was een geslaagde dag die werd afgesloten met een gezellig samenzijn in de Commanderie. Op naar volgend jaar en bij deze alvast een oproep aan iedereen die mee wil doen aan NLdoet op vrijdag 10 maart 2017!

Wie herkent de locatie op de foto?

Eind twintiger, begin dertiger jaren kan de politie - zeker die op het platteland - de opkomst van de 'automobil' en de ontwikkelingen op verkeersgebied niet meer bijbenen.

Kranten uit die tijd berichten over het opkomend gevaar van het drukke verkeer, roekeloos gedrag van bestuurders, ongevallen, doden in het verkeer, gebrek aan verkeerstoezicht en de slechte technische staat van voertuigen. Er ontstaan zelfs uit burgerinitiatieven zogenaamde Vrijwillige Verkeersbrigades, die politie en Marechaussee steunen bij het verkeerstoezicht. Het Nieuwsblad van het Noorden schrijft in 1931 over

een nieuwe Provinciale Verkeerspolitie: 'Marechaussee noch Rijksveldwacht en allerminst de dorpspolitie zijn voldoende toegerust. Paarden en fietsen kunnen zich niet in snelheid meten met auto's en motoren.' Uiteraard komt er ook discussie over welke rijkspolitieorganisatie nu het meest geschikt is. In 1933 bericht Het Volk over 'Een strijd om het verkeerstoezicht, Marechaussee of Rijksveldwacht?' Uiteindelijk ontstaan er bij de grote gemeentelijke politiekorpsen, bij de Rijksveldwacht en ook bij de Koninklijke Marechaussee gespecialiseerde verkeersdiensten. De Koninklijke Marechaussee kent vanaf 1935 verkeersbrigades in o.a. Gronin-

gen, Leeuwarden, Assen, Amsterdam, 's-Hertogenbosch, Roermond en Maastricht. Met deze brigades verleent de Marechaussee ook assistentie aan de gemeentelijke politiekorpsen inzake verkeersaangelegenheden.

Duitse bezetting

Tijdens de bezetting gaat in maart 1941 de Rijksveldwacht op in de (civiele) Marechaussee. Bij deze reorganisatie ontstaat op divisieniveau een 'Verkeers- en rivierdienst'. Deze nieuwe dienst kent dan op districtsniveau rivierbrigades en ook verkeersbrigades. Er komen verkeersbrigades (in sommige plaatsen meer dan één) in: Amsterdam (4),

Alkmaar, Utrecht (4), 's-Gravenhage, Rotterdam, Bergen op Zoom, 's-Hertogenbosch (3), Breda (2), Venlo, Maastricht, Arnhem (3), Zwolle (3), Almelo, Groningen (3), Assen (2) en Leeuwarden (3).

Oproep

Op de foto staan marechausseeper-
 sooneel en voertuigen van een verkeersbri-
 gade opgesteld. Het plaatje is gemaakt
 in 1941 of 1942, maar de locatie is he-
 laas niet bekend. Het ligt voor de hand
 dat deze foto is gemaakt in een van de
 hiervoor genoemde steden. De achter-
 grond op de foto lijkt een verkeersbrug
 over een waterloop te zijn. Herkent

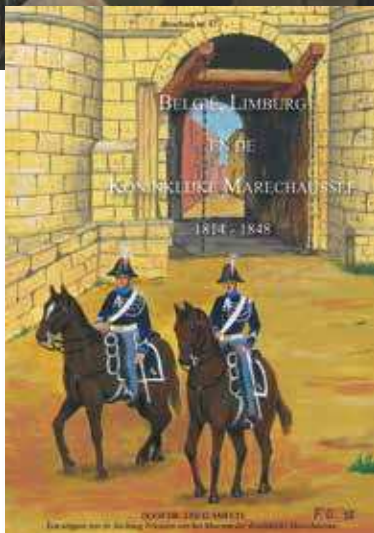
u de locatie op de foto? Neem dan
 contact op met de redactie (zie onder
 contact in de colofon op pagina 2) of
 stuur rechtstreeks een e-mail naar Henk
 G. Westland op [marechaussee4045@
 gmail.com](mailto:marechaussee4045@gmail.com).

Nieuwe brochure gepresenteerd

Tweemaal per jaar geeft de Stichting
 Vrienden van het Museum der Konink-
 lijke Marechaussee een brochure uit
 waarin een deel van de geschiedenis
 van de KMar wordt uitgediept. Op
 7 april jl. waren ongeveer zeventig
 personen aanwezig bij de uitreiking
 van de door dr. J.P.E.G. (Jos) Smeets
 geschreven brochure 47, met als titel
 'België, Limburg en de Koninklijke
 Marechaussee (1814-1848)'.

De deelnemers werden in Buren
 verwelkomd door museumdirecteur,
 kolonel b.d. Roland van der Heijden.
 Hij schetste de laatste ontwikkelingen
 in en rond het museum. Dit jaar bestaat
 het museum tachtig jaar. Op 17 en 18
 september zal dit worden gevierd met
 onder andere een uitgebreide mate-
 rielshow in de museumtuin. Recent
 zijn ook de contacten met plaatselijke
 ondernemers en de Stichting Erfgoed
 Gelderland aangehaald. Samen met
 deze stichting zullen scholen vaker
 worden benaderd.

Hierna nam kolonel b.d. mr. Wiete
 Hopperus Buma als voorzitter van de
 Stichting Vrienden van het Museum het
 woord. Hij gaf ondermeer aan dat dit
 jaar de Vriendendag in oktober in Hoek
 van Holland zal worden gehouden.

Daarna ging de hoofdredacteur kapitein
 ter zee b.d. Donald Weekenstroo in op
 de totstandkoming van de brochure. Hij
 bedankte de schrijver en de maker van
 de voorplaat, de heer Frans Ouwerkerk.

De bijeenkomst werd besloten met een
 aperitief en lunch. Bij vertrek kregen de
 aanwezigen een exemplaar mee naar
 huis, de afwezige vrienden krijgen er
 een thuisgestuurd. De brochure is ook
 te koop voor € 1,-- in het Marechaus-
 seemuseum.

Nieuwe begunstigers

P.A. Mol
Ber 69-6

H. Pijper
Ber 71-1

J.G. Reinink
Ber 78-1
UNIFIL; UNTAG

R.F.B. Suidman
Ber 73-2

G.J. van Veldhoven
Dpl 57-1

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2737 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

Overleden

R. Boven
Geboren 4 maart 1931
Overleden 7 januari 2016
Dpl 53-5

J. Dekens
Geboren 29 maart 1925
Overleden 2 maart 2016
Ber

J. Fennema
Geboren 25 februari 1942
Overleden 2 maart 2016
Ber 61-1

Mevr. J.H. Kemink-van Rijn
Overleden 28 februari 2016
Weduwe van H.G. Kemink

J. Klaucke
Geboren 11 november 1929
Overleden 24 november 2015
Dpl Ned. Indië; 426 BI; 6-4 RI; 3 MPI; MPIV

J. Kok
Geboren 22 juli 1935
Overleden 15 maart 2016
Dpl 55-6; Ber 58-1

R.L. Kwast
Geboren 30 juli 1942
Overleden 4 februari 2016
Donateur

A.J. van Meurs
Geboren 1 augustus 1922
Overleden 13 februari 2016
Ber

P.F. Meurs
Geboren 14 februari 1932
Datum overlijden onbekend
Dpl 53-4

P.N. Molenaar
Geboren 19 februari 1934
Overleden 8 maart 2016
Ber 53-3

L. Nijenhuis
Geboren 28 mei 1935
Overleden 29 februari 2016
Dpl 55-5

A.F. Paalvast
Geboren 1 februari 1925
Overleden 12 oktober 2015
Dpl Ned. Indië; 2-1-Lua; 7 Dec Div; St 2 MPV

Mevr C. Plaizier-Flippo
Geboren 14 juli 1925
Overleden 1 februari 2016
Weduwe van D.J. Plaizier
Eng; Dpl 4 DMC; Ned. Indië;
2 MPV

A.G. Pruis
Geboren 23 februari 1928
Overleden 22 januari 2016
Ber 48-3

H.F. Roelofs
Geboren 24 juni 1929
Overleden 7 januari 2016
Ber 50-6

M.C. Versteeg
Geboren 26 december 1947
Overleden 3 februari 2016
Ber 66-5

W.J. Wennekers
Geboren 16 april 1931
Overleden 13 maart 2016
Ber 53-1

A.M.C. Wouters
Geboren 16 juni 1936
Overleden 16 februari 2016
Dpl 56-1

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

SMC

Stichting Marechaussee Contact
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter
Jack Vlaming
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter
Gerard Roes
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris
Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van begunstigers)

Penningmeester
Elco Bouwman
071-5416060
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep (BIC: INGNL2A)

Begunstigersadministratie en werving
Cor de Boom
Johan Frisplein 23, 8071 LX Nunspeet
0341-257129
ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(inschrijven als begunstiger, wijzigen van (e-mail) adressen e.d.)

Administratie begunstigersbijdragen
Piet van Sprang
0252-674279
begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
(informatie over en verwerking van begunstigersbijdragen; bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)
Roel Gras
Walstro 33, 1273 BH Huizen
035-5258313
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v.
RVMC te Huizen
(alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Veteranen
Frans Meijer
0341-417087
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijjnsondersteuning
Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
06-38655572 | 0111-720326
dvhartens@zeelandnet.nl

Webmaster
Roel Bouwman
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief
Jack Vlaming
nieuwsbrief@marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechaussee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 3000 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgedbeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Begunstiger worden?

De jaarlijkse bijdrage is € 15,- voor in Nederland wonende begunstigers en € 20,- voor in het buitenland wonende begunstigers. Bij een aanmelding voor minimaal twee jaar wordt zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het jubileumboek 'Een krachtig instrument' toegezonden. Aanmelden kan op de website met het aanmeldingsformulier (onder tab bestuur/aanmelden).

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Nuldlijjnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijjnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

EEN BIJZONDER MUSEUM IN VELE OPZICHTEN

Beleef de wereld van de oudste politieorganisatie van Nederland en onderzoek het verleden, heden en toekomst van de Koninklijke Marechaussee. Leer de taken van de Marechaussee kennen: bewaken & beveiligen, grenspolitie en militaire politie & internationale taken.

Kijk mee over de schouders van de Brigade Speciale Beveiliging en bij de dynamische taken van de Koninklijke Marechaussee op

onze luchthavens. Zie kogelinslagen in een gepantserde autodeur, ervaar de robuustheid van een gepantserd rupsvoertuig en maak een stoere foto zittend op een motor in Marechausseekleding. Waan jezelf een echte Marechaussee door een misdrijf op te lossen (te reserveren evenement).

Het Marechausseemuseum.

Een bijzonder museum in vele opzichten!

Onderzoek & beleef

Meer weten over het museum: www.marechausseemuseum.nl

Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren | T (0344) 571256 | E postbus@marechausseemuseum.nl